

2. füzet

Március 15.

Ünnep ez a szép nap; szívben, templomokban
 A hazaszeretet fáklyája kilobban,
 Fényt derít a multra.
 Mikor szent hev gyújtá lelkiinket, arcunkat,
 S szabadságért vívott gigászi harcunkat
 A világ bámulta.

Tavaszi sugártól a természet éled,
 Hegyen, völgyön, síkon megmozdul az élet
 És nem hagy pihenni;
 Dalok zendülése, zászlók lobogása
 Hívogat bennünket örök bajvívásra,
 Emlékezni, tenni.

Jeltelen sírjuktól e napon kiszállnak,
 Körültünk lebegnek a dicsőült árnyak,
 Vértanuk és hősök.
 Buzdítnak, hogy szentelt nyomaikban járjunk,
 Boldogabb jövőt is csak magunktól várjunk
 És legyünk erősek.

Mi pedig, kik ama kort még nem feledtük
 S dicső küzdelmében részünket kivettük
 Verejtéssel, vérrel,
 Mutassuk az utat bölcsen intve, óva,
 Melyen viharüzött nemzetünk hajója
 Biztos parthoz ér el.

S ha örök álmra hajtjuk le fejünket,
 A túlvilágra is kíséren bennünket
 Hit és remény szava!
 Hogy rég elfelejtett hült poraink felett,
 Szabadsága szárnyán naggyá emelkedett
 S felvirult a haza.

(Lévay József.)